

Pocs arquitectes poden dir que una activitat tan diferent a la seva com el futbol els va conduir al món del disseny d'immobles. Aquest és el cas d'en Jacint Vizcaíno, fill de Vic i arquitecte municipal del poble d'El Brull. Deixem, però, que sigui ell mateix qui ens ho expliqui.

"Va ser per casualitat que em vaig introduir en aquest sector. Jugava a futbol a l'OAR Vic. L'Espanyol em va venir a buscar quan tenia setze anys i vaig anar a La Salle a fer els estudis preuniversitaris. Un cop a Barcelona, em vaig plantejar fer una carrera universitària." Res més lluny dels seus plans originals: "Mai no se m'havia acudit que ningú de la família pogués cursar estudis superiors. El meu pare construïa naus industrials per al bestiar i em va semblar que l'arquitectura era la carrera més adient per poder col·laborar amb ell. En acabar els estudis, combinava la professió d'arquitecte a Vic amb la de futbolista a Sabadell i després en el Terrassa". Així doncs, la seva història és la inversa a la de molts esportistes: "Tenia companys que havien deixat els estudis per alguna bona oferta que els arribava des d'un equip important".

Casualitat o no, el fet és que el nostre interlocutor porta disset anys en el ram arquitectònic: **"El fet de provenir del món de l'esport em va obrir moltes portes, però està clar que és la vida qui t'aprova o et suspèn. Si no demostres la teva professionalitat, és difícil que la gent pugui arribar a confiar en tu. I això no és vàlid únicament per al client que t'encarrega una torre que valgui una fortuna, sinó també per a qui et demana un habitatge petit: tots dos em mereixen el mateix respecte".** Ara mateix, en Jacint té entre mans la construcció de dos-cents habitatges: **"L'arquitectura només es fa amb temps".**

El temps ha resultat ser un valor primordial en la vida del nostre protagonista: **"La meva tasca a l'ajuntament del Brull només m'ocupa unes quantes hores la setmana. És per això que hi treballo, i perquè allí les coses es resolen mitjançant el tracte personal, no com als grans municipis".** Encara que petit, El Brull - "una de les portes del Montseny" - és un poble amb moltes possibilitats: **"Hi ha tot un seguit de previsions per proporcionar-li una identitat a llarg termini. Considero que caldria atorgar al Brull un nucli urbà més atractiu".**

Treballar en una zona amb una riquesa arquitectònica com la de Vic exigeix molt rigor: **"Quan fas un edifici et plantejes un programa, que constitueix la part més important de qualsevol projecte: és com fer un vestit a mida per al client. El programa, per tant, s'ha d'ajustar el màxim possible a la realitat de cada edifici, la qual cosa inclou el respecte per l'entorn. Vic és una ciutat molt maca, amb unes zones que caldria descongestionar perquè els monuments que allotgen sobresortissin de manera més rellevant. A Barcelona s'ha demostrat que aquests esponjaments són molt necessaris, però sempre duts a terme amb molt de compte".**

Què vol dir amb això el nostre interlocutor? **"La comarca de Vic és una de les primeres de Catalunya pel que fa a arquitectura. S'ha**

conservat molt bé gràcies al fet que la indústria no hi jugués un paper gaire important". Tot seguit, continua **"Ara està patint un desenvolupament massa ràpid, que s'ha d'aprendre a digerir conservant la qualitat de l'entorn. De la mateixa manera que els ajuntaments s'estan preocupant per crear anells que facilitin la circulació dels cotxes, jo sóc partidari que es creïn anells verds, de bosc, que no suposin cap despesa de manteniment. Caldria crear una connexió entre els diversos parcs urbans, i així humanitzar els blocs de ciment".**

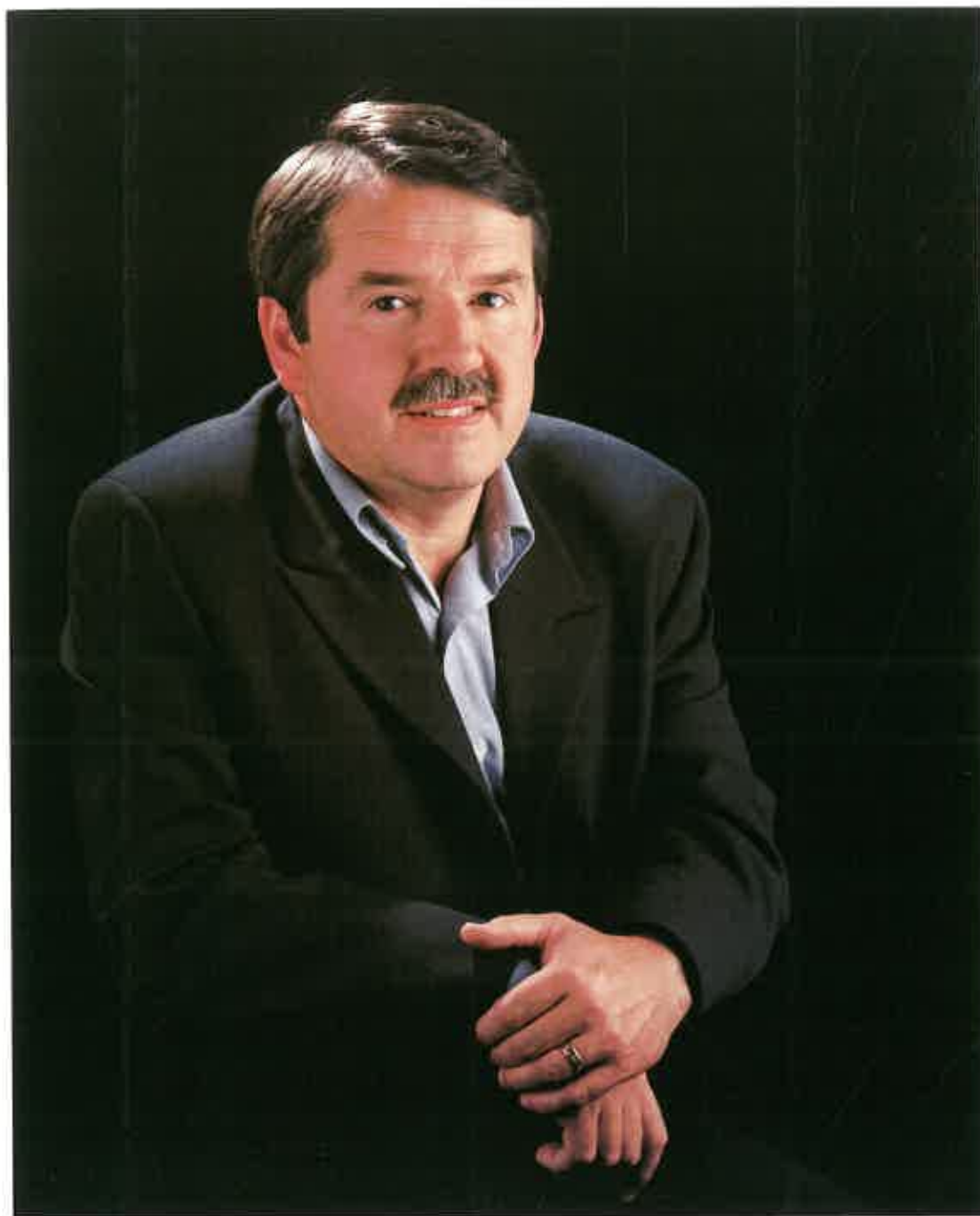
"Vic ha d'estar molt agraït al poble i a l'alcalde de Malla que s'han assegurat que la primera entrada a Vic continuï sent feréstega. És a ells que devem aquesta imatge del municipi, tan diferent de la d'altres ciutats, on la primera cosa que veus en arribar-hi és la zona industrial. Si el comparem amb altres poblacions europees, veurem que Vic està a un nivell molt elevat. Està molt ben dotat pel que fa als edificis públics, però cal que, quan s'hi construeixi, es tingui en compte la paraula *bioclimàtica*", afegeix el nostre interlocutor. **"No és crear un edifici el que a mi em fa por, sinó mantenir-lo. Caldria atorgar a tota obra pública un pressupost mínim per a les despeses de conservació".**

"D'altra banda, Vic té un futur impressionant pel que fa a les tradicions i a l'artesanía. Cal mantenir tots aquests costums que han anat passant de generació en generació i saber treballar-hi". I és que encara que no ho sembli, en tot això, l'arquitectura també hi entra: **"Per exercir, ho has de conèixer genèricament tot -des del pla artístic fins al tècnic- perquè toques moltes tecles. Si no se sap una mica de tot, es pot ser un bon artista i un mal tècnic o a la inversa".**

El nostre interlocutor sembla feliç que l'atzar el duqués cap aquest ofici: **"Aquesta professió és fantàstica; implica la possibilitat de decidir moltes coses per tu mateix, si bé l'arquitecte sempre ha de saber escoltar. La gent t'ha de creure per respecte, no per imposició, i aquesta confiança és la que et fa seguir endavant: el bosc s'ha de veure des de fora i no des de dintre".**

Aquest és el consell d'aquest vigatà per a les noves generacions: **"En primer lloc, dir-los que es tracta d'una carrera molt maca, gràcies a la qual desenvolupes àmpliament l'intel·lecte. D'altra banda, cal tenir en compte que l'experiència només s'adquireix escoltant. L'arquitecte ha de conviure amb molta gent: amb el paleta, amb l'electricista, amb l'aparellador... No ha d'anar amb la idea que és un artista a qui tothom degui adoració".** Una actitud que, a parer del nostre convidat, es concreta en casos ben concrets: **"Hi ha arquitectes consagrats que es pensen que la seva és la paraula de Déu; cal acabar amb aquesta idea".**

Una sentència que expressa una de les nocions que aquest professional mira de transmetre als dos fills que té: la Sílvia, que està acabant els seus estudis d'interiorisme, i el David, delineant. I és que es podria dir que en Jacint i la Laura -que n'és l'esposa- encapçalen tot un clan de compositors de l'espai.

“Aquesta professió és fantàstica; implica la possibilitat de decidir moltes coses per tu mateix, si bé l’arquitecte sempre ha de saber escoltar”

Jacint Vizcaíno - Vic (Osona)